

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Deres ref
200704482-/STA

Vår ref
2007/13695 - MOR

Dato
07.01.2008

Høring NOU 2007:11 Studieforbund - læring for livet

Vi viser til departementets ekspedisjon av 28.09.07 hvor ovennevnte utredning om studieforbundenes oppgaver og rolle i bredt perspektiv, herunder forholdet til offentlige og andre utdanningstilbud tas opp.

Vi er kjent med at Universitets- og høgskolerådet har utarbeidet en uttalelse i saken og slutter oss til denne.

I tillegg vil vi særlig peke på følgende punkter:

Ny målstruktur

Studieforbundenes virksomhet er hovedsakelig knyttet til ikke-formell opplæring i form av studieringer og kurs av kortere varighet, ubundet av pensum og eksamen. I et samfunn med økende krav til formell opplæring og dokumentasjon av kunnskaper og ferdigheter, representerer studieforbundenes tilbud et viktig og nødvendig supplement hvor det kulturelle og sosiale aspektet ved læring står sentralt, også som plattform og motivasjon for framtidig formell utdanning.

Studieforbundene har tradisjonelt spilt en sentral rolle i kunnskapsdannelse knyttet til engasjement innen frivillig sektor, og ved å stimulere til politisk medvirkning som grunnlag for våre demokratiske prosesser. Vi anser dette fortsatt som kjerneoppgaver for den virksomhet som organiseres i regi av studieforbundene og deres moderorganisasjoner.

Styrket regionalt ansvarsområde for voksnes opplæring

Studieforbundene opptrer i dag hovedsakelig i et privat og offentlig marked for kulturell tjenester og opplæring. I denne situasjon kan vi ikke se at et regionalt forvaltningsnivå i særlig grad kan bidra til å ivareta et helhetlig ansvar for voksnes læring, bortsett fra som etterspørre av tjenester etter konkurranse, og da innenfor forvaltningsnivåets øvrige ansvarsområder som eksempelvis kultur og grunnopplæring.

Tilskuddsordninger

Tilskudd fordeles i dag gjennom en relativt komplisert og mangslungen organisasjonsstruktur bla basert på statistikk knyttet til gjennomførte kurstimer/deltakere. Tatt i betraktning av at tilskuddet har marginal betydning for den enkelte sluttbruker/kursdeltaker, synes modellen både uhensiktsmessig og byråkratiserende. En modell med særlige utviklingsmidler til ikke-formelle læringsarenaer, opplæringsformer og nye tilbud etter mønster av Norgesuniversitetet, ville kunne være til fordel både for studieforbundene selv og den enkelte kursdeltaker.

Med hilsen

Kari Tove Elvbakken

Hilde Hvidsten Bretvin

Gjenpart:
Universitets- og høgskolerådet
Utdanningsavdelingen